

กิตติกรรมประกาศ

“เรียนจบรึยัง?” เป็นคำถามตลอดระยะเวลากว่า 5 ปี ที่ฉันไม่มีคำตอบที่ชัดเจนให้กับคำถามนี้ แต่ในวันนี้คำตอบของฉันมีให้กับพ่อ แม่ ญาติพี่น้อง ตลอดจนเพื่อนทุกคนแล้ว ระยะเวลา 7 ปีกับการเป็นนักศึกษาปริญญาโท สตรีศึกษายาวนานอย่างไม่น่าเชื่อ แต่ทุกความผิดพลาดก็เกิดจากความเอื้อระเหย ลอยไปลอยมาของฉันทเอง วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นสิ่งที่ทำให้ฉันเข้าใจถ่องแท้ของน้ำใจจากทุกคน โดยเฉพาะ “เพื่อนแท้” และ “มิตรแท้” ที่พร้อมใจให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจ

ขอบคุณรองศาสตราจารย์ปาริชาติ วัลย์เสถียร ที่ให้โอกาสและเมตตาลูกศิษย์คนนี้เสมอมา ขอบคุณรองศาสตราจารย์ศักดิ์ศรี บริบาลบรรพตเขต และรองศาสตราจารย์นงลักษณ์ เทพสวัสดิ์ ในคำแนะนำและความเมตตาช่วยให้ความคิดเห็นจนวิทยานิพนธ์เล่มนี้เสร็จสมบูรณ์ได้ ขอขอบคุณป้าม่วย ป้าศรีจันทร์ ป้าประนอม ในเครือข่ายเลิกเหล้าเพื่อยุติความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็ก และคุณยายเนียร ที่ได้ถ่ายทอดประสบการณ์ของลูกผู้หญิงที่เผชิญมาตลอดชีวิตให้ฉันได้นำมาเป็นข้อมูลในการเขียนวิทยานิพนธ์นี้

ขอบคุณเพื่อน ๆ สตรีศึกษาทุกคนที่ร่วมทุกข์ ร่วมสุข และประคับประคองกันมาจนถึงวันนี้ นนท์ มิโกะ ที่ร่วมหัวจมท้ายจนวินาทีสุดท้าย ขอขอบคุณพี่ใจ ในทุกความช่วยเหลือที่ทั้งผลึกทั้งตัน น้องคนนี้ให้จบจนได้ เชื่อว่าในวิทยานิพนธ์ของเพื่อน ๆ แทบทุกคนต้องมีชื่อพี่ใจอยู่ในกิตติกรรมประกาศแน่นอน ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่โครงการสตรีศึกษาทุกยุค (เปลี่ยนไปหลายสมัยแล้ว แต่ฉันก็ยังเป็นนักศึกษาอยู่) ที่คอยดูแลพวกเราอย่างดีตลอดมาตั้งแต่วันแรก จนครบ 7 ปี บริบูรณ์

ขอบคุณเพื่อน ๆ ธรรมศาสตร์ศูนย์ลำปาง กับทุกความห่วงใยในชะตากรรมของเพื่อนคนนี้ โดยเฉพาะ อาจารย์รุ่ง เพื่อนผู้ประเสริฐ ผู้เป็นกัลยาณมิตรตลอดระยะเวลากว่า 15 ปี ที่คบกันมา เพื่อนมด เมย์ แนน นูนี่ ที่หมั่นกระตุ้นถามความเป็นไปของการศึกษาค้นคว้า ขอขอบคุณอาจารย์จำ ที่ให้ความช่วยเหลือพี่ในภาวะวิกฤต น้องหนึ่งมาเร็วในการจัดการทุกอย่างตามที่ต้องการได้อย่างรวดเร็ว ขอขอบคุณพี่ปี พี่อืด พี่หนึ่ง มะ กบ ป๋อง จี แจ็ค สมาชิกบ้านน้ำแข็ง ๙ และเพื่อนชาวระยองที่เป็นกำลังใจและทำให้ฉันมีความสุขทุกครั้งที่ได้พบกัน ขอขอบคุณกำลังแรงและกำลังใจจากชาวเทศบาลตำบลแม่เกาะ แม็ค น้อย พี่เดี่ยว น้องผึ้งและคนสำคัญที่สุด พี่ไก่ ที่ทำหน้าที่จัดการชีวิตฉันให้เข้ารูปเข้ารอยจนมีวันนี้ได้ทันเวลา ขอขอบคุณน้อง ๆ สมาชิกร้านพลีส ฮอลล์ เมย์ และชาวคณะที่คอยทำหน้าที่แทนเมื่อพี่ต้องทำวิทยานิพนธ์ และหายจากร้านไปหลาย ๆ วัน ขอขอบคุณคนรัก ที่ให้ความรักและกำลังใจในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ จนเสร็จสมบูรณ์

ขอบคุณญาติพี่น้องและทุกคนในครอบครัว พ่อพุดมและแม่อมรา ที่ให้โอกาสลูกได้รับการศึกษาถึงระดับนี้ และมอบสิ่งดี ๆ ให้แก่ชีวิตลูกคนนี้เสมอ ถึงแม้จะเข้าไปข้างแต่ก็ยังสามารถนำความสำเร็จมาให้พ่อกับแม่ได้ชื่นชม ถ้าไม่มีพ่อกับแม่ลูกคงไม่สามารถเดินทางมาถึงวันนี้ได้ วันที่ลูกสามารถมีชีวิตอยู่เพื่อให้ความรักและความช่วยเหลือคนในสังคมต่อไป

กรุณา ใจใส
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
พ.ศ. 2553